

בטי"ד, ש"פ קרה, מבי"ח המוז ה'תשמ"א. הנחת הת' בלתי מוגה

1 והנה פרה מטה אהרן וגו' וייגמול שקדימי, וידוע הדיק בזה בלקו"ח (פרשתנו) 29. מזה הקשר דשקדים לאהרן. ומבואר שם, דאהרן אוהיות נראה, היינו ענין ה'הוא', כלמר שאינו רק שומע את הענין אלא רואה אותו בעיניו כמו שהו', דהמשכה מבי"ח זו היא במהירות. וזהו גם ענין השקדים המהירים להגמר יותר מכל הפירות, וע"כ נקרא שקד ענין המהירות, כמ"ש מקל שקד גו' כי שוקד אני על דברי לעשותו, היינו שהענין הנוחל אצלו במהירות נמשך כמו שהוא (במהירות) למטה מטה ביותר, ע"י למקום שמתפלג עליו מקום ההחלטה, ועז"ש ע"י מהרה ירוץ דברו.

2 וזהו גם מה שאהרן נצטוו לברך את ישראל בברכה כהניס, דגם ענין ברכה כהנים, הוא, שנמשכת המשכה במהירות גדולה מלמעלה מעלה עד למטה מטה. ודנה י'דוע/ההפך ביד ברכה לתפלה, דהברכה נמשכת משרשו ומקורו של המתברך, ובלשון הכתובים: איש אשר בברכתו ברוך אהם, היינו שהברכה היא ברטנו (ומצאת בשרשו ומקורו) של המתברך אלא, שהמברך הברור והמשיך את הברכה ממקורה ושרשה, שתומשך למטה אל המתברך, ל"א אהם", משא"כ ענין התפלה הוא, שהמשכה מלמעלה, מהשורש והמקור, וזהו שאומרים בה יל' רצו/היינו שיומשך רצון חדיש, וכמאמר צושינו רצונו של מקוסו. אמנסו/ברכה בתניס, אף שהיא ברבלי, מ"ע יש בה גם ממעלה התפלה, שנמשכת ממקור נעלה, שלמעלה משרש ומקור המתברך, ומשם נמשכת במהירות גדולה למטה מטה ביותר, וכמו שאמר רז"ל (בספרי ובפרש"י) עה"פניו יברכך גו', דקא על הברכה המפורשות, וכפרט ברכה בנכסים

1 קרה יז, כג, נה, ג ואילך. וראה גם טה"צ להצ"צ מצות ברכה כהנים (דרמ"צ קיב, א ואילך). 3 זח"ג קג, א. לקו"ח ודרמ"צ שבהעלה הקודמת. וראה ספר הערכים-חב"ד ערך אהרן טש"ו סק"ב ובהנמנן שם. 4 ירמ"י א, יא-יב. וראה פרש"י ורד"ק עה"פ שם, יב. 5 תהלים קמז, טו. 6 נשא ו, כג ואילך. 7 ד"ה אריב"ל חרכ"ש. וראה בהנמנן בלקו"ח ע" 38 הע' 9. 8 ויחי מט, כח. 9 ברכות לה, ב. 10 ראה לקו"ח ברכה צט, ג. מקומות שנמנו בספר הערכים-חב"ד ערך אהבת ה' - בכל לבבל, נפש ומאדר הע' 336-337. 11 ראה ד"ה אריב"ל הני"ל. לקו"ש שם. 12 נשא שם, כד.

1 והנה פרה מטה אהרן - והנה פרה מטה אהרן - ובמזון. ועוד זאת, שהברכה היא גם במקום כזה שצריך שמירה מדברים בלתי רצויים, וכמו שמשיך וישמר מן הלכטיים, ושמירה זו היא מאותה הבחי' שממנה נמשכת הברכה (יברכך גו' וישמרו), היינו במקום שלמעלה מכל השרשים ומכל המקורות. ומהו נמשך אח"כ לשאר הברכות, ועד לברכה וישם לך שלום, דאם שלום כאן הכל כאן¹⁴.

15 טעם הדבר, שהמשכה חסד שע"י אהרן וגזעו חתיו, היא במהירות בא"י מונע ומעכב הוא, לפי שאהרן הוא איש שלמעלה ממדו"ג. ודנה ידועו דאיה חסד ואיה חסד, איח חסד עולם, שהוא חסד שבמדרגת השלשלות, חסד שבמדו"ג, ואיה חסד שלמעלה ממדרגת השלשלות, בחי' ורב חסדו (ולמעלה יותר בחי' חסדו), שהוא חסד שלמעלה ממדו"ג. והמשכה שע"י אהרן תפץ מבחי' החסד שלמעלה ממדו"ג, ולכן אין שום דבר יסודי לעכב המשכה, וזהו גם ענין ורב חסד המונעים ומעכבים, דכאשר המשכה היא בריבוי, מתבטלים כל המונעים ומעכבים, ועד"מ, נהר גדול במאד שאח' כח המים היא בתגבורת גדולה, לא יוכלו לעכב הליכת המים, וכך הוא גם בתגבורת בענין המשכה מבחי' ורב חסד, שנמשכת בריבוי ובמהירות, עד מהרה ירוץ דברו, ואין שום דבר יכול לעכב בעדה.

16 והנה מה שנח"ל, שהמשכה שע"י ברכה כהנים היא במהירות, איך הכוונה בזה שהמשכה זו מדלגת את סדר ההשתלשלות, אלא שנמשכת דרך סדר ההשתלשלות ומ"מ היא נמשכת במהירות. והענין הוא, כי הנה כחוב בברכה המדון, הן את העולם כולו בטובו בחסד, ומבואר ע"ז בלקו"ח שם, (בהמשך) ובאמצע) הביאור בענין השפעת החסד שע"י אהרן, שהיא במהירות למעלה ממדו"ג, דלחיות מהורה מטובו וחסדו העליונים השפעות

13 שם, כו. 14 ראה חו"כ ופרש"י עה"פ בחוקקותי כו, ו. 15 לקו"ח פרשתנו שם, ד ואילך. 16 חו"א תשא פב, א. וראה זח"ג קמח, ב. וראה ספר הערכים שבהע' 3 סיי"ז סק"א ובהנמנן שם. 17 זח"ג קלג, ב. 18 ל' הכתוב - תשא לך, ו. מיכה ז, יח. וראה זח"ג שם. ספר הערכים שם ס"ב סק"א. ובהנמנן שם.

הנחת הת' בלתי מוגה

גשמיים -

בס"ד. ש"פ חוקת, ב' תמוז ה'תשמ"א. הנחת הת' בלתי מוגה

וידבר הוי' גו' זאת חוקת התורה אשר ציוה הוי' לאמר, וידוע הדין בזה (בלקו"ח לאדמו"ר הדקן, ובדרושי פ' חוקת ופ' פרה מרבוביינו נשיאינו ממלאי מקומוז), מהו אשר צוה הוי', הרי כבר נאמר לפני אשר איל וידבר הוי', שהקב"ה הוא המדבר למשה, והל"ל אשר איל מצוה. גם צויר להבי' מהו שונאמר זאת חוקת התורה, הל"ל זאת חוקת הפרה או זאת החוקה סתם, ומזה זאת חוקת התורה. ויש עוד כמה דיוקים בפסוק זה, כמובא בדרושים הנ"ל. ועיקר הדין הוא, דהנה ידוע שמצוות התורה נחלקות בכמה חלוקות, ואחת החלוקות העיקריות היא החלוקה לג' הסוגים דעדות חוקים ומשפטים, וצויר להבי' למה מפורש דוקא במצוה פרה אדומה שהיא חוקה (היינו מהסוג דחוקים), דהגם שהיא חוקה מ"מ הרי יש עוד כמה חוקים בחורה⁶, ומדוע מודגש ענין זה דוקא במצוה זו, עד שנואמר בה זאת חוקת התורה, היינו שהיא החוקה שבמורה, ובאופן של זאת, שמראים עלי' באצבעל ואומרים זאת חוקת התורה.

והנה נקודת הביאור בזה היא, דחוקת התורה היא מלשון חקיקה, וכלשון רז"ל חוקה חקתי, ולא אמרו כמנהגי או אמרת, היינו שענין החוקה הוא כמנהגי אותיות החקיקה שלמעלה מאותיות הכתיבה ואותיות הדיבור (כמבואר בלקו"ח פרשתנו, ולפני' בדרושי בחוקותי, ולת"ז בלקו"ח שה"ש בדי"ה שחורה אני וגאוהי). והנה לכאורה ביאור זה אינו מתאים לחלוקה המורגלת שמחלקים את התורה לב' בחינות, תורה שבכתב, ותורה שב"פ, וכמארז"ליו עה"פז וישמור גו' ותורותי, תורותי לשון רבים היינו מושב"כ ותושב"פ, ובדרושים אלו משמע שיש בחינה שלישית, בחי' התורה שבחקיקה.

אר הענין יובן בהקדם ביאור ההפך שבין ג' בחי' אלו,

- חקיקה -

- 1) חקת יט, א. 2) פרשתנו נז, א. 3) ראה אורה"ח פרשתנו (כרך ה) ע' א' תריז. א' תרכא. המשן תעריב ע' מא. ד"ה וידבר גו' זאת חוקת חרפ"א. ועוד. 4) לקו"ח שם. ובכ"מ. 5) ראה ואתחנן ו, כ. פ' הרמב"ן שם. סה"ש ה"ש"ח ע' 51 ואילך. 90 ואילך. ובכ"מ. 6) ראה אורה"ח שם ע' א' תרכב. 7) ראה סוף תענית. שמ"ר ספכ"ג. 8) במדבר"ר ויש פרשתנו. וראה קדושין לט, א. 9) מה, א ואילך. 10) ה, א. 11) יומא כח, ב. 12) תולדות כז, ה.

אדמו"ר מהר"ש⁴⁰ בטעם השלימות שחה"י לע"ל בקרבנות, שהוא לפי שאז, יהי' האדם העושה את המצוה בתכלית שלמותו ונגם תבונה שעל ידה מקרבים תקרבות תהי' בתכלית שלמותה, ומזה מוב' דגם קיום (מצוות יהי' בתכלית השלמות) במצוה וצויר לע"ל, כי טעם זה (שלמות האדם, ושלמות בעולם) שייך בכל המצוות. ור"ר שיהי' זה באופן דעך מהרה ירוץ דברו היינו מיד בתורה שגבינו ממש, בכיאה משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויולייכנו קוממיתו לארצנו.

*

40) ד"ה וככה תרלי"ז פי"ז ואילך. 41) וראה סה"מ תרע"ח ט"ע רלז.

הנחת הת' בלתי מוגה